

z Paluby a Podpalubí

*Ó vsutku blažená noc, ta jediná směla znát čas i hodinu,
kdy Kristus vstal z říše zemřelých!*

*To je ta noc, o které bylo psáno: "Noc jako den se rozjasní"
a "Noc je mým světlem ve všech mých radostech".*

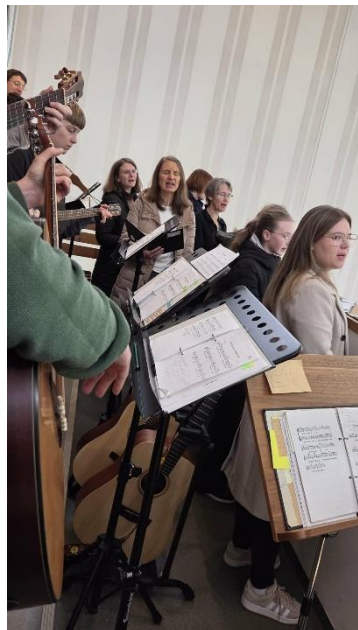
*A tak posvěcená tato noc zahání hříchy, smývá viny,
hříšníkům vrací nevinnost a zarmouceným radost;
zahání nenávist, vytváří jednotu srdcí a pokořuje zlé moci.*

*Ó vpravdě blahodárna noc, která spojila zemi s nebem,
člověka s Bohem.*

Ano, to všechno se nám stalo. Bohu díky.

31 / duben–květen 2026

Mše svatá s přijetím dvou dětí do katechumenátu a prvním skrutiniem tří dospělých katechumenů

Jedno nezbytné

V březnu nás navštívil Jan Amos Komenský. Hlas a podobu mu propůjčil pan doktor Vojtěch Balík, který je překladatelem a editorem jeho díla, ale především sám moudrým člověkem. Navíc svou přednášku pojal „filosoficky“, bez zbytečného informačního balastu – v souladu s poselstvím J. A. K., které přinášel – takže nebylo těžké si ho v mysli s Janem Amosem ztotožnit. Ponechal stranou jakékoliv informace, biografické a bibliografické údaje a soustředil se na *Jedno nezbytné (Unum necessarium)*: a to byly v tomto případě Komenského myšlenky, které podivuhodným způsobem souzněly s naší dobou a našimi starostmi.

*Nevyžaduje se, aby byli všichni učení (to totiž leckomu neumožní nadání, ani to nedovolí podmínky a stav, ani si to neřádá nějaká nutnost), ale aby se stali **moudřími pro spásu**. Nemyslíme tím, aby se cele oddali knihám i řemeslníci, venkované, ženy, nýbrž aby nikdo z nich nebyl opominut v tom, co je nezbytné pro všechny. Tak třeba **aby nikdo nebyl tupě nevědomý** vůči sobě, stvořením, Bohu; a kromě toho aby každý byl vyučen ve svém zvláštním povolání... Všichni mají být vyučováni ve věcech lidských, protože jsou to **lidé**, božských, protože **jsou obrazem Božím**, i věčných, protože jsou **čekatelé věčnosti**; jinak by ovšem stačilo, aby se narodili jako ovce.*

Život je návštěva Božích škol. Velmi málo lidí se však zabývá otázkou, **proč jsou do školy posíláni** (= proč žijí). Většinou mají za to, že tam přišli jen jakoby k přebývání, tedy pro nic jiného, než **aby tam byli tak dlouho, jak jen možno**: tak jsou si jisti svou věčností jako zvířata.

Zapomínají, že sem byli posláni jakožto do školy, nestarají se o to, aby se vzdělávali (= neboť to je životní úkol a náplň). Z toho důvodu mnozí lidé,

ne-li většina, vedou život jako dobytčata,

v hluboké nevědomości a Bohu, o sobě, o všech věcech. Vždyť i přímo

v křesťanském světě nalzáme lidi, na nichž kromě podoby nenajdeš nic lidského, protože je nezušlechtilo žádné vzdělání.

Škola světa se vinou lidí octla ve velkém zmatku: hluboká neznalost věcí i nezbytných, hojně překážky a pochybnosti i ve věcech jistých, setrvávání u domněnek o něčem, co je nejisté, ba zjevně nepravdivé. Po celém světě

pozorujeme boje mezi náboženstvími, státy, rodinami, sektami. **Tak se svět stal ze školy moudrosti arénou hlouposti a hněvu**; a v mnohém ohledu synagogou Satana. Někteří lidé, znechucení z těch hádek, zavrhnou všechno, jako by všechno bylo stejně nejisté, ba i Boha. **To nešťastné monstrum, atheismus**, je spolehlivým svědectvím toho, jak světská škola prospívá.

Nic se za těch pár století nezměnilo, snad jen trochu přitvrdilo. Atheismus, to nešťastné monstrum, přesvědčilo svět, že je krásná princezna, nikoli desetihlavá saň.

Jakožto knihovnici mě zvláště zaujalo Amosovo zděšení z knih.

Lidé po moudrosti, ve skutečnosti jen po faktech a znalostech (= informacích) **stále dychtí**, proto rozmnožují počet knih, ať jsou dobré nebo špatné, a zaplavují školy a mozky jako povodeň; knih je více, než aby život kteréhokoli smrtelníka stačil k přečtení byť jen jedné tisíciny z nich. Knihovny se rozrostly do nekonečna. **Je zde nekonečná a světu již nesnesitelná spousta knih.** Myšlení je rozptylováno nekonečnými způsoby, takže nezbyvá žádná naděje na nějaké budoucí dorozumění, i kdyby svět trval tisícero let!

*Podíváš-li se po titulech knih, stále se objevují nové a nové, a velmi skvělé; přehlédneš-li jejich obsah, je to stále totéž víc než **tisíckrát převařené a předkládané zeli, až je z toho nevolno.***

Když mi při odchodu ze sálu padl pohled na farní knihovnu, byť malou a skromnou, udělalo se mi nevolno jako z tisíckrát převařeného zeli.

*Starí nosili moudrost v myslích, ale my ji nosíme po papírech. Snadnost ukládání moudrosti do knih a její přístupnost vedla k pohromě: **lidé spoléhají na to, že jim knihy pomohou v každé situaci a že v nich najdou všechno, co kdy mohou potřebovat.** Svou mysl se proto nesnaží vybavit znalostí věcí. Moudrost je uvězněna v knihách a v knihovnách a zřídka se objevuje v myšlenkách, výrociích nebo skutcích.*

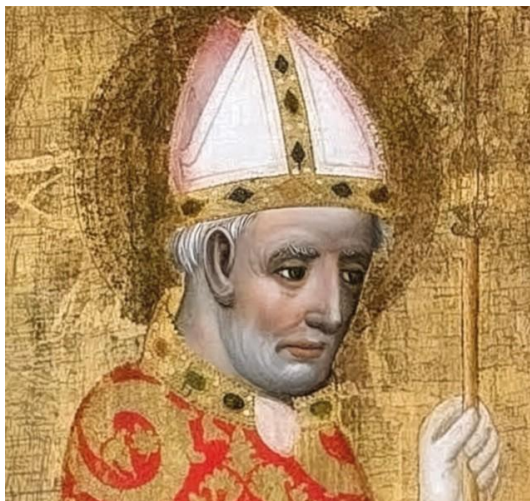
Jane Amosi, kdybys tušil, že Internet mnohokrát znásobí tvé stesky a že budeme po čtení knih pokukovat jako po starém zapomenutém umění a moudrosti, která je dnes pohřbena závalem dat.

Ale jak z toho ven? Máš, Jane Amosi, nějaký nápad, jak by svět k rozumu zase přijítí mohl? Tvoje idea „pansofie“, souhrnu pravdivého lidského vševědění, nepočítala s tím, že se zakymácí i samotný pojem pravdy.

A tak nám nezbyvá, než znovu a znovu vkládat svou naději v Hospodina. Jeho Cesta, Pravda a Život jsou nám otevřeny i v tomto světě, který se z lidského hlediska jeví jako beznadějný případ.

Duben/květen

- 23. 4.** (čtvrtek) **Svátek sv. Vojtěcha**, hlavního patrona pražské arcidiecéze
- 25. 4.** (sobota) **Svátek sv. Marka**, slavnostní uvedení nového pražského arcibiskupa
- 26. 4.** **Čtvrtá neděle velikonoční** (*Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu*)
- 29. 4.** (středa) **Svátek sv. Kateřiny Sienské**, patronky Evropy
- 3. 5.** **Pátá neděle velikonoční** (*sv. Filipa a Jakuba, patronů farního kostela*)
- 10. 5.** **Šestá neděle velikonoční** (*Den modliteb za pronásledované křesťany; Den matek*)
- 13. 5.** (středa) **Panny Marie Fatimské**
- 14. 5.** (čtvrtek) **Slavnost Nanebevstoupení Páně**
- 15.–23. 5.** **Svatodušní novéna**
- 16. 5.** (sobota) **Svátek sv. Jana Nepomuckého**,
- 17. 5.** **Sedmá neděle velikonoční** (*Den modliteb za sdělovací prostředky*)
- 24. 5.** **Neděle Seslání Ducha svatého**
- 25. 5.** (pondělí) **Panny Marie, Matky církve**
- 28. 5.** (čtvrtek) **Svátek Ježíše Krista**, nejvyššího a věčného Kněze
- 30. 5.** (sobota) **sv. Zdislavy**, patronky farnosti
- 31. 5.** **Neděle Nejsvětější Trojice**
- 4. 6.** (čtvrtek) **Slavnost Těla a Krve Páně**

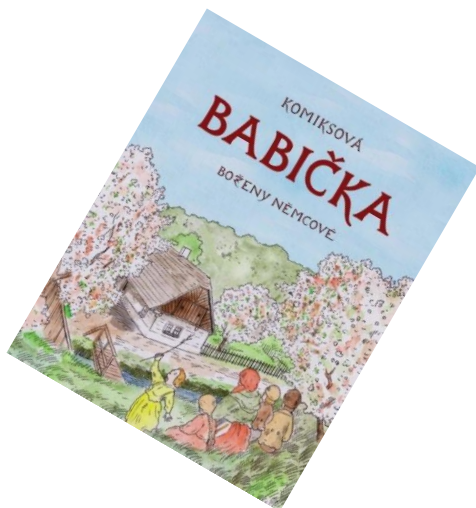
- **Od čtvrtka 16. 4** se můžeme připojit k ostatním věřícím pražské arcidiecéze, kteří zahajují **novénu** před uvedením nového pražského arcibiskupa do úřadu. Novéna je ke stažení na stránkách České biskupské konference (cbk.cirkev.cz/dokumenty).

- **V sobotu 18. dubna** budou mít naši dětští katechumeni Zoe a Teo **1. skrutinium** před křtem. Děti, které se spolu s nimi připravují na přijetí eucharistie, zároveň přistoupí poprvé ke **svátosti smíření**.
- **Ve středu 22. dubna** v 18:00 zveme do kostela Krista Spasitele na **varhanní koncert studentů HAMU**. Program nabídne průřez varhanní literaturou několika generací evropských skladatelů, od romantismu po 20. století, v interpretaci mladých varhaníků. Vstupné dobrovolné.
- Mons. Stanislav Příbyl bude slavnostně uveden na svatovojtěšský arcibiskupský stolec **v sobotu 25. dubna 2026** v 11.00 hodin při pontifikální mešní liturgii slavené ke cti sv. Vojtěcha v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

A co bude potom, nevíme... Přece jen se ale odvažujeme pokračovat ve svých plánech:

- **Ve středu 29. dubna** od 17:30 v kostele Krista Spasitele zazní **Svěží baroko** – J. S. Bach a synové. Na barokní nástroje zahrají: Helena Zemanová (housle), Dagmar Valentová (viola), Libor Mašek (violoncello) a Monika Knoblochová (forte-piano). Vstupné dobrovolné.
- **Ve čtvrtek 30. dubna** v 18:00 se bude v sále KC odvíjet **Skutečný příběh Babičky**. Osvědčený vypravěč, historik **Pavel Fabini**, nás seznámí s reálnou předlohou Babičky Boženy Němcové. Jaký byl její skutečný život? V jaké době žila, jak na svět pohlížela a proč její literární příběh slaví epochální úspěch napříč staletími?

Zároveň bude příležitost zakoupit pro děti, vnoučata, nebo jen tak pro radost publikace od téhož autora: *Babiččina moudra* a *Komiksová Babička Boženy Němcové* s krásnými ilustracemi Lukáše Martinky.

- **Každé květnové úterý** v 17:40 se budou v kostele Krista Spasitele zpívat **litanie k Panně Marii**.

- **V úterý 5. května** v 19:00 zveme ty, kdo nebudou zrovna v kostele na adoraci, do haly KC na **vernisaž výstavy fotografií Dagmar Ultzenové**. Její záběry ukazují krásu a důstojnost dohasínání lidského života a důležitost paliativní péče, která tiší bolest v terminálním stavu nemoci. Autorka má osobní zkušenosti jako zdravotní sestra v Nemocnici sv. Karla Boromejského a asistentka osob s kombinovaným postižením. Na besedě se setkáme s hosty, kteří rovněž působí v oblasti paliativní péče: MUDr. Annou Kočovskou, lékařkou z hospice Cesta domů a Záchraně služby

SČK, a Gabrielou Suchlovou, vedoucí sestrou z Křížovnického domácího hospicu. Na dalších stránkách Zpravodaje najdete rozhovor s poslední jmenovanou.

- **V pátek 8. května** v 19:00 v kostele Krista Spasitele uvede **sbor Ensemble Versus** *Requiem* Maurice Duruflého, které zazní vedle skladeb současných autorů – Alaina De Ley, Jiřího M. Procházky a Jamese MacMillana. Koncert, který se koná v den výročí konce druhé světové války v Evropě, je věnován památce obětí tohoto tragického konfliktu. Účinkují: Lukáš Dvořák (varhany) a sbor Ensemble Versus, který vznikl v roce 2003 jako komorní sbor studentů Filozofické fakulty Masarykovy univerzity. Vstupné dobrovolné.

- **Pátek 15. května** v 19:00 zveme do sálu KC na pokračování cyklu **Hudba, slovo a ...** tentokrát **(neo)klasicismus**. Večer bude věnován kvartetním dílům letošního jubilanta W. A. Mozarta a Maurice Ravela. Účinkují členové ČF a Orchestru ND: Magdaléna Mašlaňová a Matěj Polášek (housle), Zdeňka Hájková (viola), Petr Mašlaň (violoncello). Vstupné doporučené 150 Kč (děti zdarma).
- **V pátek 22. května** v 18:00 v sále KC vystoupí žáci Základní umělecké školy **Folklorika**, která na Barrandově působí již pátým rokem. Představí se hudební, taneční, literárně-dramatický i výtvarný obor. Vstupné dobrovolné.
- **Ve středu 27. května** v 19:00 v kostele Krista Spasitele již tradičně přivítáme pěvecké sbory **Pegas** a **Starý Pegas**. Zazní skladby od klasiky a lidových písní až po modernější aranže.
- **Ve čtvrtek 28. května** v 18:00 v kostele Krista Spasitele zve na svůj absolventský koncert Martin Bureš, čerstvý absolvent varhanního oddělení Pražské konzervatoře. Zazní skladby autorů vrcholného romantismu. Vstupné dobrovolné.
- **V pátek 29. května** je **Noc kostelů**, které se tentokrát zúčastní všechny naše kostely, včetně těch, které jsou nyní ve správě pravoslavných církví. Program hledejte na webu **Nockostelu.cz**

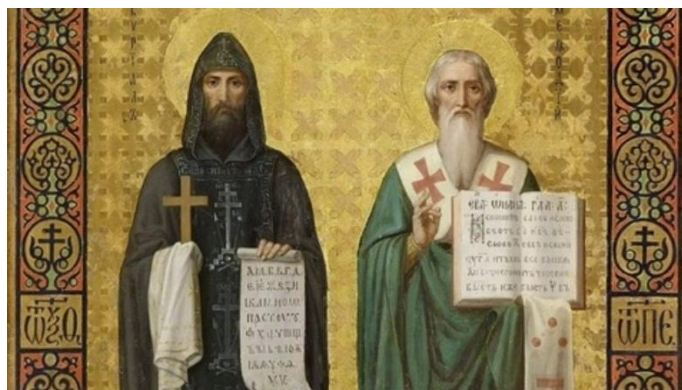

- **Ve čtvrtek 11. 6.** navštíví Literární kavárnu dominikánský kněz Kliment Mikulka, který je odborník na slovanskou jazykovědu a rekonstrukci cyrilometodějského křesťanství. Objasní nám povahu **cyrilometodějské**

mise v kontextu světových dějin církve. Pochopíme její jedinečnost a obrovský význam soluňských bratří nejen pro počátky naší slovesnosti (což se nedalo zatajit ani v socialistických školách), ale i pro mimořádně kvalitní základy naší víry.

Misijní projekt Konstantina (Cyrila) a Metoděje patří k nejvýznamnějším kulturním a náboženským událostem raného středověku ve střední Evropě. Dozvíme se, jaké formy křesťanství existovaly na

Moravě ještě před jejich příchodem, a zda oni sami byli představiteli pravoslavné či římské tradice. Zvláštní

pozornost bude

věnována roli konstantinopolského patriarchy Fotia, vzniku zvláštní slovanské abecedy a významu ostatků sv. Klimenta i kostelů s jeho patrocinium. Představeny budou překlady evangelia a dalších biblických textů do staroslověnštiny, velkomoravská literární produkce a podoba cyrilometodějské liturgie.

Představujeme paní Gabrielu Suchlovou z Křižovnického domácího hospice

Tématu smrti a umírání se obvykle věnují podzimní měsíce. My mu věnujeme květen, kdy všechno roste, bují, kvete novým životem. Vždyť smrt je vstup do nového života s Kristem. V květnu se proto u nás otevře výstava fotografií paní Dagmar Ultzenové z paliativy na Petříně. Jak souvisíte s tématem vy, Gábino?

S Dagmar se známe z paliativního oddělení Nemocnice pod Petřínem, kde jsem také svého času pracovala. K hospicové péči jsem měla blízko už od studií, což už je asi 30 let, ale spíš jen studijně. Aktivněji jsem se k paliativě dostala v roce 2019, kdy se začal projednávat nový návrh zákona o eutanazii, a zároveň s tím jako protiváha začala do povědomí veřejnosti pronikat paliativní medicína. Postupně jsem se propojila s „paliativní komunitou“ a teď působím jako vedoucí sestra Křižovnického domácího hospice, který jsme založili v lednu 2025.

A co vás pojí s naší farností?

Do barrandovského kostela dojíždíme asi čtvrtým rokem ze Smíchova, spíše jen na nedělní nebo slavností mše svaté, jinak moc nemáme kapacitu se do života farnosti zapojit, občas zpěvem se sborem při slavnostních bohoslužbách.

Myslím, že aktivní účast na besedě při vernisáži, kterou chystáme, je dost angažovaná... Co je to tedy vlastně ta paliativa? Dřív taková oddělení v nemocnici nebyla. Jak se liší od hospice?

„Paliativa“ je nemocniční lůžkové oddělení sloužící pacientům, kteří už v závěru svého života nepotřebují léčbu, ale spíš klid a podporu, úlevu od obtěžujících příznaků a ošetrovatelskou péči. Z hlediska cílové skupiny a zdravotnické péče se příliš neliší od kamenných hospiců, ale prostředí a provozní režim jsou více „nemocniční“. Lůžkové hospice, alespoň podle mých zkušeností, připomínají více domácí prostředí,

bývají na ně navázané různé komunitní projekty a jsou lépe uzpůsobené k pobytu rodinných příslušníků.

Zdá se, že i lékařská péče přichází na to, že cílem není za každou cenu udržet zbytek života, ať už v jakékoliv kvalitě, ale v pravou chvíli

umožnit člověku pokojně odejít. Jak se pozná „krásná“ smrt a co na ní bývá naopak těžkého?

Z mých zkušeností bývá těžké umírání spojené s nějakou velkou vnitřní bolestí, nesmířením, neuzavřenými konflikty.

Po fyzické stránce to

ztěžuje vysílení způsobené dlouhodobými bolestmi, dušností, nevolností apod. Což je velká škoda, protože tím nemocní i jejich pečující zbytečně přicházejí o vzácný společný čas. Za „krásnou smrt“ bych asi považovala stav, kdy je soulad v rodině, nemocný je smířený, vyrovnaný, netrpí bolestí ani jinými obtěžujícími příznaky a tak nějak přirozeně a v poklidu odejde.

Máme se na smrt nějak připravovat, nebo se spíš nechat překvapit? Poznává se ve smrti věřící od nevěřícího?

Mám pocit, že v té klasifikaci „věřící/nevěřící“ se pohybujeme na hodně tenkém ledě. Spíš bych řekla, že se ve smrti, resp. v tom procesu umírání, dá trochu rozpoznat jak kdo žil, ale nějaké bližší hodnocení bych raději nechala Pánu Bohu. Přípravou na smrt je dobrý život. Držela bych se toho, co nás učí Ježíš: snaha o vnitřní pravdivost, odpouštění, milosrdenství, důvěru...

Máme chtít zůstat „na obtíž“ rodině, nebo máme chtít skončit v péči hospice, až přijde čas? A jak se ten čas pozná? Jak ho poznají naši

blízcí? Nebo jinak – je něco nemorálního na tom, když svěříme nemohoucího seniora péči odpovídajícího zařízení?

Myslím si, že většina lidí je ráda, pokud může závěr života strávit doma v péči svých blízkých. Doma jde s podporou hospicového týmu zvládnout leccos, i když je to pro pečující zpočátku krok do neznáma. Většinou ale nakonec získají jistotu a jsou vděční, že „do toho šli“. Zároveň v tom musí souznít všechny zúčastněné strany. Nemyslím si, že by bylo nemorální svěřit nemocného do péče pobytového zařízení, pokud péče doma není možná. Co se týká načasování hospicové péče, tak ideálem je v případě těžkého onemocnění začít s časnou paliativní péčí formou ambulance, kdy do rodiny dojíždíme na kontroly dle potřeby/dohody spíš v řádu týdnů, ale jsme v kontaktu, a ve chvíli, kdy se stav začne horšit, jsme často i ze dne na den schopni pacienta převzít do plné hospicové péče, kdy jsme pak už k dispozici 24/7.

A nakonec něco osobního – Nenosite si práci domů, v hlavě? Člověk by si měl asi uchovat nějaký odstup, ale zároveň jistou vnitřní angažovanost, aby mu nebyl osud druhých lhostejný. Máte na to recept?

Práci domů si nosím, a to nejen „v hlavě“. Součástí práce v domácím hospici jsou pohotovostní služby – noční a víkendové. Jako vedoucí sestra mám navíc i administrativní práci, spoustu věcí promýšlím a řeším. Jelikož jsme hospic vybudovali „od nuly“ a fungujeme něco málo přes rok, je stále co ladit a promýšlet. Čas pro práci se těžko odděluje od času osobního a rodinného. Teď mi v tom trochu pomáhá osobní i týmová supervize, zpětná vazba od rodiny a snad i vlastní snaha o sebereflexi a duchovní život. Zpětnou vazbou myslím otázky typu „Ty seš zase myšlenkama v hospici?“ nebo situace, kdy si třeba zaliju čaj studenou vodou z varné konvice, pak ji teprve dám vařit a za chvíli se divím, kdo si vaří vodu, když už je tam zalitý hrneček. To jsou takové „red flags“, které upozorňují, že je čas přepnout a odpočinout si. (Pozn. *red flags* jsou v paliativní péči takové varovné signály, které vyžadují

pozornost, příp. úpravu léčby, aby nedošlo ke zbytečnému utrpení nebo diskomfortu.)

Zbylo ještě mnoho otázek k položení, ale ty si necháme na besedu při vernisáži 5. května v 19:00. Zatím moc děkujeme za ochutnávku a přejeme hojnou Boží milost pro vaši práci.

Já bych ráda vyjádřila poděkování všem, kdo jakkoli přispívají k tomu, že hospic může nejen sloužit, ale také se rozvíjet. Veliký dík patří rodině za podporu a toleranci a skvělému týmu za skvělou práci. Kdo by měl zájem se o naši práci dozvědět víc, informace i kontakty najdete na našich stránkách krizovnickapomoc.cz a sledovat můžete i náš Facebook.

Křížová cesta do kostela Krista Spasitele

Dalším tématem, které se zde jaksi míjí s liturgickou dobou, je křížová cesta. Ta svou přítomnost v květnovém Zpravodaji ospravedlňuje počínajícím létem, jak se dozvíme v článku.

Při stavbě kostela jsme se s arcibiskupstvím dohodli, že některé části interiéru budeme doplňovat postupně. Křížovou cestu jsme naplánovali po instalaci varhan. Nové píšťalové varhany požehnal pan biskup Zdenek Wasserbauer 21. května 2023 a potom jsme se začali věnovat křížové cestě. Nejprve jsme připravili zadání. V září 2023 jsme oslovili přes 30 umělců k navržení křížové cesty. V březnu 2024 jsme obdrželi 18 návrhů. Během dubna až června jsme se v rámci celé farnosti s návrhy podrobně seznámili.

Do dalšího kola postoupily dva návrhy. Sgrafito Pavla Šlegla a malba Martiny Špinkové. Tito umělci nám v říjnu přímo v kostele své návrhy

prezentovali. Vše jsme ještě podrobně prodiskutovali a v listopadu 2024 jsme vybrali návrh akademického malíře **Pavla Šlegla**.

Arcibiskupství požadovalo, aby návrh posoudila liturgická komise, která se sešla 3. června 2025 a kde jsme společně s panem Šleglem návrh křížové cesty představili. Následně jsme znovu vše pečlivě posoudili a potvrdili náš výběr.

Sgraffito pana Šlegla je originální, krásné, přívětivé a duchovní umělecké dílo. Odpovídá moderní stavbě kostela. Barevně je velmi pěkné, jemné. Zapadá do niky v severní stěně kostela, která je pro tento účel architektonicky připravena. Křížová cesta nedominuje, nekonkuruje hlavnímu pohledu na presbytář. Obsahuje všech 14 zastavení, jedno zastavení přechází do druhého. Lze symbolicky putovat s Kristem po jednotlivých zastaveních, modlit se a rozjímat.

Jsme přesvědčeni, že tato křížová cesta dotvoří interiér kostela v jeden logický celek. Tak jako je již nyní, o to více bude celý prostor kostela (včetně jeho výtvarných děl) pro věřící pozváním k modlitbě a ke slavení liturgie, pro hledající místem k zastavení, k vnímání krásy a tušení Boží přítomnosti.

Na podzim 2025 jsme s panem Šleglem podepsali smlouvu. Vzhledem k tomu, že se jedná o práci s omítkou, je k realizaci vhodné letní období. Pan umělec zahájí práce přímo v kostele začátkem června letošního roku. Provoz v kostele nebude omezen. Jisté omezení bude u niky v severní stěně kostela. Předpoklad dokončení je září letošního roku. Věříme, že s Božím požehnáním vše dobře dopadne.

Pavel Čížek,
člen pracovního týmu farnosti pro realizaci křížové cesty

Z vyjádření pana Šlegla pro liturgickou komisi:

„Tuto techniku jsem zvolil záměrně, protože jsem na vizualizacích pro první kolo soutěže zjistil, jak by bylo problematické do tohoto prostoru, který se vyznačuje strohostí a bílou barvou, umisťovat cokoli barevného a hmotného, co by na sebe strhávalo pozornost. Sgrafito je ze své podstaty součástí zdi a tedy součástí architektury, jakoby nenápadný účastník prostoru. Pouze několik jeho čar by dávalo podnět k meditaci jednotlivých zastavení. Surové vrypy do zdi by odkazovaly na rány Spasitele a Jeho utrpení. Rád bych zde potlačil popisnost tak, aby na stěně nebylo příliš čar, ale spíše znaků. Na realizaci na Barrandově v prostoru niky 3,2 x 8,7 m myslím jako na jednoduchou kompozici, tak aby neupoutávala pozornost, ale aby byla zcela plná, podle Čapkova výroku: „Požadujte pravdu celou, nikoliv doslovnou.“ Každá čára bude muset být jistá, protože jí v materiálu už nepůjde opravit. Linie by pak měly korespondovat s linkami vitráže naproti...“

Ohlédnutí

✓ Na Popelční středu 18. 2. byla na Barrandově sloužena mimořádná bohoslužba slova s udílením popelce. Kostel byl plný a káli se i nejmenší kajícíci.

✓ V neděli 1. března bylo při mši svaté farnosti představeno pět katechumenů, tři dospělí a dvě děti. Zvláště dojemné bylo, jak Zoe a Teo vyznávali svou víru v Krista.

✓ Ve čtvrtek 5. března se konala poslední, pátá přednáška z cyklu Tisíciletá historie naší farnosti, a to za neutuchajícího zájmu posluchačů, přestože nás Pavel Fabini držel vždy dvě a půl hodiny na židli bez přestávky. Bylo to ale tak zajímavé, že jsme si bolesti, hladu a žízně ani nevšimli. Už se těšíme na knihu, která bude plodem tohoto jeho unikátního výzkumu.

✓ V předvelikonočních týdnech se opět scházely školní třídy, aby se pod vedením našich katechetek seznámily s velikonočním příběhem v několika programech.

✓ V sobotu 21. března naši farnost navštívil P. Radek Tichý, aby nám dal pár inspirací k prožití velikonočního znovuzrození. Centrem jeho zvěsti byla *novost* všeho: o Velikonocích se rozžihá nové světlo, svítí se nová voda, nový olej, nový chléb a nové víno. „Hle, všechno tvořím nové.“ Modlitba, almužna a půst znamenají uvolnění prostoru pro toto *nové* stvoření. To vše nejsou jen „obřady“, ale skutečnost, která se skrze velikonoční liturgii opravdu stala. Nakolik poznamenala naše životy?

✓ Na Zelený čtvrtek si mohly rodiny s dětmi přijít prohlédnout velikonoční výstavu, která zpřítomnila události posledních dní Ježíšova pozemského života v obrazech, 3D scénách, úkolech a kvízech pro děti. Dospělí si totéž mohli přečíst na panelech a prohlédnout si fotografie míst v Jeruzalémě, kde se tyto události patrně odehrávaly. Součástí výstavy byla i ochutnávka pesachové večere s výkladem Veroniky a v neposlední řadě „kostelíčky“ v krabicích, které vytvořily a vyzdobily děti z náboženství pod ideovým vedením Kristýny. Ve skutečném kostele pak byla možnost v tichosti se zamyslet nad odpuštěním, které je velkým darem shůry i pro nevěřící.

✓ Se Zeleným čtvrtkem vydatně pomáhala skupinka mladých, kteří trávili v komunitním centru celé Triduum (včetně nocí) a aktivně se zapojili do veškerého liturgického dění. Zajistili celonoční bdění v Getsemanské zahradě, na Velký Pátek

absolvovali křížovou cestu v Jinonicích (doslova – z Jinonic nesli kříž na Barrandov k velkopátečnímu uctívání), na Bílou sobotu se účastnili katechumenátních obřadů, připravili velikonoční oheň a ujali se i náročného čtení při Vigílii. Celá příprava pak vyvrcholila v neděli Zmrtvýchvstání, při níž byli tři z nich apoštolským nunciem J. T. Okolo biřmování. Všichni tři si (shodou okolností?) vybrali jako svého patrona Carla Acutise. Terka k tomu ještě dvě další novodobé světice.

Carlo je mi sympatický, byl to mladý kluk v mých letech, takový normální kluk, žádnéj extra svatej. Je patron počítačů a já budu v budoucnu dost pracovat s počítačem.

Vybrala jsem si Giannu Berettu Mollu, kde mě přímo zasáhl příběh „Život za život.“ Měla obrovskou úctu k životu. Mariu Goretti, která před svou smrtí odpustila svému vrahovi. Je pro mě symbol odpuštění a síly. A Carla Acutise. Novodobý světec, který ukázal víru v našem moderním světě. Ten mě inspiroval i svým neustále pozitivním pohledem na život.

Zeptali jsme se rodinné poradkyně Marty Johanes Podlipné...

Jak se vám u nás pracuje?

Uplynulých několik měsíců pro mě bylo velmi cenných. Pracuji zde v prostředí, které má svůj klid, řád i hloubku, a to se přirozeně promítá i do samotné práce s lidmi. Velmi oceňuji možnost využívat tichý prostor, který dává setkáním bezpečný rámec – někdy je až překvapivé, jak moc může ticho pomoci otevřít důležitá témata. A soužití s varhanami má své jedinečné kouzlo – člověk si občas připomene, že práce s lidským příběhem má svůj vlastní rytmus i ladění.

A co Vaši klienti?

Ve své práci používám spíše označení „lidé, se kterými se setkávám“, protože vztah je pro mě důležitější než role. Postupně se ukazuje, že i v tomto prostředí je velká potřeba bezpečného prostoru pro sdílení – ať už jde o rodiny, jednotlivce, nebo i členy týmu, kteří nesou velkou zodpovědnost a často pracují v náročných podmínkách. Velmi si vážím důvěry, se kterou se na mě obracejí, a zároveň obdivuji, kolik různorodých situací zdejší tým zvládá s omezenými kapacitami a velkým nasazením.

Působíte jako rodinná poradkyně na více místech?

Ano, dlouhodobě se věnuji rodinnému a individuálnímu poradenství na více místech, ať už v rámci školského prostředí, nebo v poradenské praxi. Součástí mé profesní cesty je i dlouholeté působení v prostředí sv. Jana, takže křesťanské prostředí pro mě není nové ani vzdálené. Naopak – vnímám, že právě propojení odbornosti a hodnot, které toto prostředí přináší, může být pro lidi velmi podporné.

Jste věřící?

Vážím si křesťanských hodnot, jako je respekt, naděje, odpuštění a důvěra – a ty jsou mi v práci velmi blízké. Vnímám, že víra může být pro mnoho lidí důležitým zdrojem opory, a snažím se k tomu přistupovat s respektem a citlivostí. Pro mě je klíčové, aby se každý člověk cítil přijatý takový, jaký je.

Zmrtvýchvstání Páně
s bířmováním a
žehnáním pokrmů.
Hlavní celebrant
apoštolský nuncius
Jude Thaddeus
Okolo.

Foto © Člověk a víra

Kontakty

P. Josef Ptáček, farář, tel. 606 790 790, ptacek@knez.cz, www.knez.cz

P. Tomáš Mrňávek, výpomocný duchovní na Zlíchově, tomas.mrnavek@centrum.cz

P. Jaromír Odrobiňák, výpomocný duchovní v Jinonicích, j.odrobinak@seznam.cz

Jan Šulc, trvalý jáhen a kostelník u kostela Krista Spasitele, 605 203 341

Milan Flodr, trvalý jáhen a pastorační asistent, MFlodr@seznam.cz

Ivan Bok, ředitel KC, 734 568 450, kks@CentrumBarrandov.cz

Radka Habánová, pastorační referentka a katechetka, tel. 603 872 524,

habanova@CentrumBarrandov.cz

Milena Lisá, Farní charita, provoz KC, 703 335 283, Barrandov@Praha.Charita.cz

Ivana Dufková, kulturní programy, 602 515 360, koncerty@CentrumBarrandov.cz

Eva Fuchsová, kostelnice u Sv. Vavřince, knihovnice, redakce farního zpravodaje

Z Paluby a Podpalubí, 774 608 012, fuchsova@CentrumBarrandov.cz

Radim Ucháč, kostelník u Sv. Filipa a Jakuba, 608 469 864, radim.uchac@x-base.cz

Číslo účtu farnosti: 7771177711/0100

Pravidelné bohoslužby

kostel	Krista Spasitele	Sv. Filipa a Jakuba	Sv. Vavřince	Sv. Jana Nepomuckého
Ne	10:00 růženec 10:30 18:30	8:30	16:00	
Po				
Út	18:00 adorace do 19:30			
St		18:00		
Čt	8:30			
Pá		od 15:00 adorace 18:00		
So				1. so v měsíci 15:00 kvě-lis

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost u sv. Filipa a Jakuba, Praha–Hlubočepy. Vychází podle potřeby. Uzávěrka čísla vždy 22. dne předcházejícího měsíce. Náklady na jeden výtisk tvoří cca 20 Kč.

Redakční rada Radmila Habánová, Milena Lisá, výkonná redaktorka Eva Fuchsová (-redef-).

Za obsah odpovídá P. Josef Ptáček. Příspěvky posílejte na fuchsova@CentrumBarrandov.cz

Redakce si vyhrazuje právo upravit nebo nezveřejnit dodané příspěvky.

www.CentrumBarrandov.cz